

ніе!! Зачто да е достойна за вниманіе? За това, че съчинитель-тъ нейць, както и самъ Добровскій доказа това, за-ель е свои-ты. извѣстія за наши-ты Апостолы отъ легенды-ты!! Какво и колко непростително пристрастіе къмъ легенды-ты!

Обаче, правдина-та и' ска да си кажъ, че азъ не обвинявамъ за това да е пристрастенъ Г. Добровскій, достойный за всякаквъ почетъ, любитель Славянскъ-тъ исторіѣ и словесность-тъ, и не отврълямъ Латинскы-ты легенды за това, за да покажъ достовѣрно сказаніе-то, кое-то е смѣстено въ Русскъ-тъ Четьѣ-Минеѣ, не', азъ не' по малко не вѣрвамъ и нежъ, зачто повтарямъ заедно съ истый Добровскій, че не сж знаани источники-ти, отъ които е тя съставена.

Шлеперъ, който ѣ издаде на свѣтъ, казва, че „твърдѣ добръ ся види, съчинитель-тъ и' да ѣ е съставилъ съ всѣмъ отъ други источники, нежели отъ които съчинители-ти сж съставили Латинскы-ты; въ забѣлжванія пише той: земено отъ различни рѣкописи. Освянь това, частны-ты извѣстія, анекдоти-ти, които тамъ сж много, несравненно сж по' вѣроятни, нежели въ Acta s. s.; тія сж пріятни, имжтъ вътрешно правдоподобіе, и по' вече ся съгласувать съ останалъ-тъ тогавашнѣ исторіѣ.“

Въ това отношеніе надминуваніе-то на Четьѣ-тъ легенды-ты е право; зачто описва крѣга на дѣйствія-та Меоодіе-вы и Кирилловы въ такавъ странѣ, на кождо тѣмъ ежше сж принадлежавали, сир. на Вѣстокъ; нъ съ всичко-то правдоподобіе на описаны-ты въ нежъ събытія, не можемъ ся увѣри' въ истинѣ-тъ имъ до тогава, додѣ ся не увѣримъ въ противно-то съ силны и ясны доказательства. А най мѣчно-то обстоятелство, което е противно на достоинство-то на тѣмъ Четьѣ, е това, че съчинитель-тъ и' съ всѣмъ е збравилъ да спомане за крещеніе-то на Българскъ-тъ Дръжавѣ, за събытіе, въ което Меоодій и Кирилъ сж были главни дѣятели, и което е было най голѣмо събытіе на тогавашне-то врѣмя.

Каквы сж были тѣя рѣкописи, съ които ся е ползвалъ съчинитель-тъ на Четьѣ-тъ, не ся знае; види ся поне, че той е събралъ всичко въ едно безъ отборъ, что то е мо-